



Νέα Σελήνη Κριού

Λονδίνο, 8 Απριλίου 2024

Kerry Woodward

Χαιρετώ όλους, εκ μέρους του Lucis Trust, στο Λονδίνο, καλωσορίζοντας σας θερμά στον διαλογισμό της Νέας Σελήνης στο πύρινο ζώδιο του Κριού.

Ο βασικός τόνος του Κριού για τον μαθητή είναι: «Προβάλλω και από το πεδίο του νου, κυβερνώ». Ο κυβερνών πλανήτης του Κριού είναι ο Ερμής, ο οποίος αποκαλείται Αγγελιοφόρος των Θεών και λειτουργεί με την 4η Ακτίνα, της Αρμονίας μέσω Διαμάχης.

Αρχικά, θα ήθελα να επικεντρωθώ σε δύο φράσεις από την *Μεγάλη Επίκληση* (η οποία, όπως ίσως γνωρίζετε, δόθηκε σε τρία διαφορετικά μέρη) και στην πρώτη φράση από τη *Βεβαίωση του Μαθητή*: «Ας φέρουν οι Δυνάμεις του Φωτός φώτιση στην ανθρωπότητα... Από την εστία του Φωτός, μέσα από τη Διάνοια του Θεού... Είμαι ένα σημείο του Φωτός μέσα σε ένα μεγαλύτερο Φως». Αυτές οι φράσεις παραπέμπουν στις «*δυνάμεις του φωτός*», σε «*ένα σημείο φωτός*», σε «*ένα μεγαλύτερο φως*» και στην «*Διάνοια του Θεού*».

Όταν το φως του νου εφελκύεται συνειδητά, μπορεί να εισέλθει στους σκοτεινούς τόπους της ανθρώπινης διαμάχης και να εξεταστεί σε τρία, κάπως αλληλεπικαλυπτόμενα στάδια. Εν πρώτοις, χρησιμοποιώντας το φως της γνώσης, μπορούν να αποκαλυφθούν και να εξεταστούν οι γοητείες και τα προβλήματα της ανθρωπότητας. Στη συνέχεια, με το «*μεγαλύτερο φως*» της ψυχής, μπορούν να προσεγγιστούν οι ποιότητες της αγάπης και της σοφίας και να αναμειχθούν με την προηγούμενως αποκτηθείσα γνώση. Τέλος, το φως της ενόρασης μπορεί να επισκιάσει αυτά τα μικρότερα φώτα, επιτρέποντας σε κάποιον να εισέλθει «στη Διάνοια του Θεού». Η Αλίκη Μπέιλη θεωρεί ότι, αν αντικαταστήσουμε, στη γνωστή φράση από την προς Εβραίους Επιστολή, τη λέξη «πίστη» με τη λέξη «φως», έχουμε: «Εστί δε *φως* ελπίζομένων υπόστασις πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων». (Το φως είναι η ουσία των πραγμάτων που ελπίζουμε, η απόδειξη των πραγμάτων που δεν βλέπουμε.)

Η εγγύτητα του Ερμή με τον ήλιο του προσδίδει επτά φορές περισσότερο φως από οποιονδήποτε άλλο πλανήτη. Αυτό το μεγαλύτερο φως επηρεάζει την Ανθρωπότητα και γνωρίζουμε ότι η 4η ακτίνα της Αρμονίας μέσω Διαμάχης διέπει αυτήν και τις δημιουργικές της διαδικασίες. Στη ζωή της ανθρωπότητας και του ΝΟΕΚ, η τέταρτη ακτίνα έχει παίξει εξέχοντα ρόλο για την εξέλιξή τους. Στόχος για έναν δημιουργικό νου είναι να αναζητήσει και να ρίξει ένα μοναδικό φως στις γοητείες που μπορεί να ταλανίζουν την ανθρωπότητα, εξουδετερώνοντας έτσι ή βοηθώντας να τερματιστούν οι κάθε λογής γοητείες, νοητικές, αστρικές ή αιθερικές. Διεισδύοντας στους σκοτεινούς τόπους και στις στρεβλώσεις της ανθρωπότητας, ανταποκρινόμενοι στις εκκλήσεις της και εστιάζοντας το φως του νου τους μέσω της δημιουργικής τους εργασίας,

άνθρωποι δημιουργικοί μπορούν να βοηθήσουν την ανθρωπότητα να αναγνωρίσει τις συγκρούσεις της και να τις επιλύσει με μεγαλύτερη αρμονία. Τα παγκόσμια προβλήματα μπορούν να επιλυθούν μόνο με τη δύναμη της σκέψης, με την αγάπη ή τον καθαρό λογισμό που στρέφεται προς τα εστιακά σημεία των παγκόσμιων γεγονότων. Στο όραμα τους, ορισμένες δημιουργικές ψυχές φαίνεται ότι μπορούν να αγγίξουν το Νου του Θεού, ανασύροντας ιδέες στις οποίες μπορούν να προσδώσουν μια μοναδική μορφή. Το δημιουργικό έργο είναι μια έκφραση του εαυτού τους και της εκτίμησής τους για την ομορφιά όπως την βλέπουν και για την αλήθεια όπως την αντιλαμβάνονται. Αν και η ακτίνα του καλλιτέχνη συναντάται πάνω σε όλες τις ακτίνες, ορισμένοι δημιουργικοί καλλιτέχνες έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην ανάδειξη των προβλημάτων με τρόπο που υπεισέρχεται κατευθείαν στην καρδιά του θέματος. Στην περίπτωση αυτή, υπήρξαν οι αγγελιοφόροι για την ανθρωπότητα.

Οι ακόλουθοι δημιουργοί, από διαφορετικές ιστορικές περιόδους, διαθέτουν όλοι τους μια διακριτή μοναδικότητα: ο Ολλανδός καλλιτέχνης Ιερώνυμος Μπος, προς το τέλος του 15ου αιώνα δημιούργησε τουλάχιστον δεκαέξι τρίπτυχα, τα οποία είναι τρεις συνδεδεμένες μεταξύ τους εικόνες, συχνά ως ένα τεμάχιο ιερού τέμπλου. Ένα από τα πιο γνωστά είναι «Ο Κήπος των Επίγειων Απολαύσεων», ένα μεγάλης διάστασης, εξαιρετικά λεπτομερές, τρίπτυχο στο οποίο την αριστερή όψη απεικονίζεται ο Χριστός με τον Αδάμ και την Εύα και τα διάφορα ζώα του Κήπου της Εδέμ. Στο κεντρικό κομμάτι διακρίνεται ένας κόσμος από αλλοπρόσαλλους, διεφθαρμένους ανθρώπους, οι οποίοι τελικά θα περάσουν στις φωτιές και τις τιμωρίες της κόλασης, όπως απεικονίζεται Η Τελευταία Κρίση στον δεξιό πίνακα. Είναι ένα έργο έντονης φαντασίας, του οποίου οι εκτεταμένες ηθικές προεκτάσεις αποκαλύπτουν τη βαθιά διορατικότητα του Μπος για τις επιθυμίες και τους φόβους της ανθρωπότητας.

Ο Δανός αρχιτέκτονας Jørn Utzon (Γιορν Ούτζον), εξέπληξε τον κόσμο το 1973 με την Όπερα του Σίδνεϋ, της οποίας τα αλληλοσυμπλεκόμενα πάνελ υπό μορφή ιστίων και πετάλων δίπλα στο λιμάνι ήταν ένας πληθωρικός μετασχηματισμός του παραδοσιακού πρότυπου μεγαλοπρέπειας τέτοιων κτιρίων. Οι πολυσχιδείς αίθουσες και τα στούντιο που διαθέτει προσελκύουν κάθε χρόνο περί τα οκτώ εκατομμύρια επισκέπτες.

Εκτός αυτού, παραδείγματα από τον χώρο της λογοτεχνίας, περιλαμβάνουν δύο συγγραφείς ψυχολογικών θεατρικών έργων, όπου αμφότεροι απεικονίζουν κυρίως τη δυσχερή θέση των γυναικών. Ο Νορβηγός Χένρικ Ίψεν, στα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα, στα θεατρικά του έργα εστιάζει στη μεσαία και ανώτερη τάξη, παγιδευμένη σε χωρίς αγάπη γάμους, από τα οποία η «Έντα Γκάμπλερ» και το «Κουκλόσπιτο» είναι τα πιο γνωστά. Ο Ισπανός ποιητής των αρχών του εικοστού αιώνα, Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, σε τρεις κοινωνικά σχετικές τραγωδίες, εστίασε στη σκληρή ζωή των αγροτισσών της Ανδαλουσίας με συγκλονιστικές σκηνές ανεκπλήρωτου έρωτα και θανάτου. Ο Λόρκα δολοφονήθηκε από τις εθνικιστικές δυνάμεις στην αρχή του ισπανικού εμφυλίου πολέμου το 1936, πιθανότατα τόσο για τις πολιτικές του απόψεις όσο και για την ομοφυλοφιλία του.

Από τα μέσα του δέκατου ένατου αιώνα, οι καλλιτέχνες άρχισαν να δημιουργούν και να εμπνέουν ο ένας τον άλλον σε ομαδικούς σχηματισμούς. Το

Μπάουχαους άρχισε να λειτουργεί στη Γερμανία το 1919 και επηρέασε βαθιά τις μετέπειτα εξελίξεις στην τέχνη και την αρχιτεκτονική, καθώς και στην διακόσμηση και τον βιομηχανικό σχεδιασμό. Στο δυναμικό του περιλαμβάνονταν οι καλλιτέχνες Πάουλ Κλέε και Βασίλι Καντίνσκι. Ο τελευταίος, εκτός από τη δημιουργία των μοναδικών, γεωμετρικά εμπνευσμένων πινάκων του, έγραψε ένα συναρπαστικό βιβλίο με τίτλο «Σχετικά με το πνευματικό στην τέχνη», όπου περιγράφει τον συντονισμό της τέχνης με την ψυχή, τον σκοπό και τη φύση της, καθώς και τη δύναμή της να μας εμπνέει και να διεγείρει τα συναισθήματά μας για οράματα πέραν των ορίων του κόσμου μας. Για τον Καντίνσκι, η μουσική ήταν ο κορυφαίος δάσκαλος. Έγραψε ότι «Το χρώμα είναι το πληκτρολόγιο, τα μάτια είναι η αρμονία, η ψυχή είναι το πιάνο με πολλές χορδές, ο καλλιτέχνης είναι το χέρι που παίζει, αγγίζοντας το ένα ή το άλλο πλήκτρο, για να προκαλέσει δονήσεις στην ψυχή». Πνευματικά, επηρεάστηκε επίσης από την μαντάμ Μπλαβάτσκυ, ιδιαίτερα από τη δήλωσή της ότι η δημιουργία είναι γεωμετρική πρόοδος, με εκκίνηση από ένα και μόνο σημείο.

Δημιουργική ομαδική εργασία μεγάλου εύρους μπορεί να παρατηρηθεί ιδιαίτερα στην καλλιτεχνική μορφή της όπερας, όπου μπορεί να συμμετέχουν έως και 300 άτομα: κατασκευαστές περούκας, ενδυματολόγοι, σχεδιαστές φωτισμού και σκηνικών, πολλοί σολίστες τραγουδιστές, μια μεγάλη χορωδία και έως και 100 συντελεστές ορχήστρας. Υπό την καθοδήγηση του σκηνοθέτη και του μαέστρου, όλοι δεσμεύονται να εκφράσουν τις δημιουργικές ιδέες του συγγραφέα και του συνθέτη. Η όπερα περιγράφει γενικά τις κορυφαίες στιγμές και τα προβλήματα της ανθρωπότητας, επιτυγχάνοντας την απήχησή της αποκλειστικά με το φως, την όραση και τον ήχο.

Το ενδιαφέρον είναι ότι, σε αυτό το πλαίσιο του δημιουργικού νου, ο Abhijit Naskar (Αμπίτζιτ Νασκάρ) έγραψε πρόσφατα ένα βιβλίο με τίτλο «Τι είναι ο Νους;», όπου περιγράφει ότι ο εγκέφαλος αποτελείται από περίπου εκατό δισεκατομμύρια νευρώνες. Ένας νευρώνας είναι μια πολύ λεπτή ίνα που απλώνεται συνεχώς για να συνδεθεί με άλλους νευρώνες, από τους οποίους ο καθένας πραγματοποιεί περίπου δέκα χιλιάδες συνδέσεις. Υποστηρίζει ότι ο αριθμός των πιθανών μεταλλάξεων, ή καταστάσεων του εγκεφάλου, είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των στοιχειωδών σωματιδίων στο γνωστό σύμπαν. Δεδομένου ότι οι νευρώνες έχουν τα αιθερικά τους ισοδύναμα, μπορεί κανείς εύκολα να φανταστεί ότι όταν εισερχόμαστε στην ενόραση ο νους μας συνδέεται με ολόκληρο το αιθερικό σύμπαν. Έτσι, μπορεί να φωτιστεί και να συνειδητοποιηθεί το περιεχόμενο του σύμπαντος, αυτό που θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε ως Νου του Θεού.

Ας περάσουμε τώρα στον διαλογισμό μας.